

Mauser Heinerja Mullera inspirowany jest sztuką dydaktyczną *The Measure* i estetyką japońskiego teatru Nō, a jego akcja toczy się w czasie rosyjskiej wojny domowej pomiędzy bolszewikami i zwolennikami władzy carskiej.

Mauser przedstawia nietypową rozprawę. Jej głównymi bohaterami są A i B – kaci na usługach Rewolucji, która ostatecznie obraca się przeciwko nim. Zostają zobowiązani do złożenia przeprosin przed dworem-chórem i w końcu skazani na karę śmierci (B za okazanie wyrozumiałości wobec trzech chłopów, którzy byli raczej naiwni niż wrogo nastawieni, natomiast A za to, że stał się maszyną śmierci, która nie potrafi kontrolować własnych czynów i uznaje przemoc za konieczność w procesie budowania nowego, pokojowego społeczeństwa. Wreszcie *Mauser* akcentuje prymitywną przemoc, która z łatwością pojawia się w trakcie każdej rewolucji, odwołując ją, choćby tymczasowo, od pierwotnych celów i podając w wątpliwość jej przyszłe spełnienie. W tym kontekście społeczne zjawisko rewolucji nabiera – poza cechami politycznymi – wymiaru intensywnie ontologicznego. *Mauser* pozostaje sztuką współczesną, bo konflikty wewnętrzne i wojny domowe nigdy nie przestały być instrumentem dominacji stosowanym przez wrogie sobie strony i narody.